

hjelpere, hvortil han kunde henvende sig. Den ærede Minister udtalte, at over for Ministeriet var der kun en Tilsynsmand, og jeg vilde ønske, at det samme kunde siges lige over for vedkommende Jagtkoler; de skulde ikke blot medtage de nye, faste Medhjælpere, men disse have en Ret og Pligt til at skulle indberette, hvorledes de synes, at Undervisningen ledes i de Jagt, de tilse, og disse Indberetninger komme til at danne Grundlaget for en Del af de Understøttelser, der tilskyde Skolerne fra Statens Side. Det forekommer mig, at der er noget misligt deri, men jeg skal som sagt ikke nærmere komme ind derpaa, da det jo viser sig, at det kun er med Hensyn til nogle enkelte Jagtkoler, at Ministeren særlig har ønsket at have fagkyndige Folk til at bistaa Tilsynsmanden med Kontrollen. Efter min Opfattelse finder jeg, at det er unødvendigt at etablere et saa stort Maskineri, som det, der er Tale om her. Det nye, som Loven har indført i den Henseende er blot dette, at Undervisningsplanen for de nævnte Jagtkoler skal approberes, men saa snart det en Gang er færdigt, saa er den Sag ude af Verden, saa følger kun den almindelige Kontrol med, at Skolerne holde sig den af Regeringen approberede Undervisningsplan efterrettelig, andet eller mere er der ikke. Man maa jo jo stadig huske paa, at det er ikke noget stort, her skal præsteres. Det er kun Bønderkarle, hvorom her er Tale, som sætte sig i nogle Maaneder paa en Landbrugs- eller Havedbrugs-skoles Bænke uden noget Krav paa Eksamen eller Pligt, og jeg mener derfor, at en almindelig dygtig Skolemand maa kunne se, om Skolen underviser paa en saadan Maade, at den fortjener den Understøttelse, den paatræver fra Statens Side. En anden af de antagne Medhjælpere, nemlig Tegneinpektøren, skal jeg blot nævne, han er jo paa Indenrigsministerens Begne pligtig til at tilse enkelte af disse Jagtkoler, de saakaldte Haandværkerkoler, som nyde Støtte fra Indenrigsministeriet. Jeg antager derfor ikke, at det er Meningen, at han skal kontrollere paa mere end een af Ministerens Begne. Det glæder mig imidlertid at høre, at den ærede Minister har garanteret Tinget, at det Tilsyn, der vil blive anvendt ved de nævnte Skoler, ikke skal berøbe Skolerne deres Frihed paa nogen Maade, ligesom Ministeren har udtalt, at dette Tilsyn var rent foreløbigt, og at Ministeren, hvis det viser sig, at Tilsynet er upraktisk eller generende for Skolerne, er villig til at træffe en Forandring i dette Forhold, og det kan jeg kun være tilfreds med. Jeg kan forsikre den ærede Minister, at den Maade, hvorpaa det

nye Tilsyn vil blive udført, selvfølgelig vil blive fulgt med Opmærksomhed og med fornøden Kritik fra forfællig Side.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) har taget mig det meget unaadigt op, at jeg i mit første Foredrag tilloob mig — i al Benfælselighed for Resten — at advare ham imod i sin nye Stilling som Ordfører for en Gruppe her i Tinget at benytte sig af for stærke Udtryk og for store Ord. Navnlig har det stødt det ærede Medlem i høj Grad, at jeg brugte Billedet om den lille David i Sauls Rusning. Jeg mente for Resten ikke, at det ærede Medlem havde Grund til at føle sig stødt over at blive sammenlignet med den Mand, men det er det ærede Medlem imidlertid blevet, og i sin Harme derover for han op, jeg fristes næsten til at sige som en nymodens Ber Degn, og søgte at forvandle sine Kolleger her i Salen nogle til Offer og mig til en Tilfælle. Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men han sammenlignede mig med Goliath, og det ærede Medlem maa jo kende saa meget til sin Bibelhistorie, saa han ved, at Goliath ikke blot var en Fjælle, men en styg og hæslig Fjælle. Jeg finder ikke, at det ærede Medlem har nogen Grund til at føre denne Argumentation, og dersom det ærede Medlem fortsætter Billedet videre, saa kan jeg jo frygte det værste, naar det ærede Medlem en Sten Dag slynger sit Projekt mod mit syndige Hoved. Jeg haaber dog ikke, at det ærede Medlem drager Konsekvenserne af det Billedsprog. Det ærede Medlem mindede os om den græske Filosof Pythagoras, der opfandt den bekendte Uæretning om den retvinklede Trekant, og det undrede mig derfor ikke, at det ærede Medlem i samme Forbindelse kom med en noget trekantet Historie om, at naar Oksene brølede, var der opdaget en ny Sandhed. Jeg tror, at det ærede Medlem gaar noget for vidt i saa Henseende. Det ærede Medlem maa ikke tro, at fordi een Oks brøler, er det Tegnet paa, at en ny Sandhed er kommen til Verden. Jeg har i det hele taget villet gøre det ærede Medlem opmærksom paa en Fejltagelse, som det forekommer mig, at han og hans Venner gøre sig skyldige i, naar de tro, at de stærke Ord, de voldsomme Ord, er det, som udrette de store Ting og saa i politisk Henseende. Jeg tror, at de store Ord og Frasersnes Tid er forbi og mere og mere vil være forbi her i Landet. Jeg har den Tillid til Vælgerne, at de mere og mere ville følge deres Rigsdagsmand med det Spørgsmaal, som maasse for enkelte Rigsdagsmænd kan være ret generende: Hvad